

gorgalm

maandelijkse tijdschrift

miles goorend

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift 7de Jrg.

MAART 1975 Nr. 11

Verantwoordelijke uitgever:

MILAC - GOOREIND, Ericl Verellenlaan 33, Gooreind

Redaktienieuws

Beste lezers, lieve lezeressen,

De tachtigste en laatste Goorgalm rust in uw handen. De tijd van afscheid nemen is daar. Wij geloven wel, dat we U gedurende de voorbije maanden voorbereid hebben op dit onherroepelijk einde.

Wij danken al onze abonnees van harte voor de morele en financiële steun die zij ons bezorgden. Sommigen van U hebben zeven jaar na mekaar een abonnement op ons soldatenblad genomen. Heimelijk hopen wij dat U Goorgalm zult missen. Men grotere eer kunt U de redactie niet bewijzen.

Ook onze soldaten zullen het vanaf volgende maand moeten stellen zonder nieuws van Gooreind. De band tussen de heimat en de kazerno zal er zeker niet stoviger op worden.

Rest ons nog een woord van dank te richten aan al diegenen die recht streeks of onrechtstreeks meehielpen Goorgalm te maken tot wat het was.

In de eerste plaats danken wij de zusters van de meisjesschool voor het gebruik dat wij mochten maken van de stencilmachine, de lokalen enzomeer. Ook vergeten wij niet dat de zusters dikwijls de stencils hebben afgedraaid wanneer de redactieleden om één of andere reden hiertoe belet waren.

Tijdens onze zevenjarige geschiedenis hebben wij twee proosten gehad. Vooreerst dhr. Jaak Van Tilborgh. Wij danken hem voor de hulp die hij ons geboden heeft bij de oprichting van Goorgalm, wij danken hem evenzeer voor de talloze stencils die op zijn centje voor ons afdraaide. Bedankt Mr. Van Tilborgh voor alles wat je voor ons deed.

Dan was er Dré Rombouts. Hij kwam toen Goorgalm in volle bloei was, vocht met ons mee tegen de opdagende moeilijkheden en hij moest ons in volle strijd achterlaten. We danken je Dré voor het afdraaien van de stencils, voor je steun tijdens onze moeilijkheden.

Zoals de lezer wel zal opgemerkt hebben is het afdraaien van stencils een typische proostenbezigheid geweest, vandaar misschien het minimale aantal proostenwoordjes dat in Goorgalm kwam.

Na het afdraaien van de stencils komt het samenrapen van de Goorgalmen.

OPPEN BRIEF AAN ONZE SOLDAAT JACKY SCHTEPERS ALS ANTWOORD OP ZIJN
SOLDATENERF; VERSCHENEN IN ONZE VORIGE GOORGALM

Beste Jacky;

Eerst en vooral willen we je hartelijk bedanken voor alle
brieven die je tot nogtoe stuurde aan Goorgalm.

Ten tweede bedanken we je speciaal voor je brief van verleden maand,
waarin je uw mening geeft over het heengaan van Goorgalm..

Alhoewel je brief eerst nogal hard aankwam, toch zijn we er
gelukkig mee, omdat sommige van onze lezers of misschien het zo
over denken als jij. En dat lijkt ons toch niet helemaal terecht.
Je schrijft: "Ik moet bewondering opbrengen voor de werkers van het
eerste uur, (....) . De moeilijkheden die deze mensen gehad hebben
zullen wellicht groter geweest zijn, dan waarmee de huidige re-
dactie te kampen heeft(....)" (Zie Goorgalmnr 10, feb 75, blz 6)
Als medewerker van het allereerste uur en als medestichter van
Goorgalm, ben ik zeker goed geplaatst om hierop met de nodige
kennis van zaken te kunnen antwoorden. Ik heb 7 jaar geschiedenis
van Goorgalm helemaal meegemaakt, de hoogtepunten en laagtepunten
mee beleefd. Ik wil echter vooreerst opmerken dat naast mezelf
ook Piet, Walter en Monique, Louis Van Velthoven en René Cox
behooren tot de medewerkers van het eerste uur; zij waren allen
reeds actief in dienst voor het einde van de eerste jaargang.

Daarbij komt dat van de vijf overige stichters, twee reeds
na drie maanden en de drie anderen voor het einde van de tweede
jaargang uit de redactie verdwenen waren.

De laatste bijgekomen redactieleden zijn ook al lang geen groentjes
meer, cill in feb 71, Willy in maart 71, Lief in April 71, Arlette
en Louis in December 71 en Patrick in februari 73.

Globaal gezien is de redactie dus niet zo erg veel veranderd.

Tenslotte zijn de meeste medewerkers van nu, al in 1968 aan hun
taak begonnen. Dat is zeven jaar geleden. Het lijkt ons dus nogal
onfair om een onderscheid te maken tussen de vroegere redactie
en die van nu.

Waren de moeilijkheden vroeger groter dan nu?

Ik meen oprecht van niet. Tijdens de eerste jaargang waren we
met ongeveer zeven jonge mensen die bij slechts een vereniging waren
namelijk Goorgalm.

Behalve Walter was geen van ons gehuwd, zodat wij allen meer dan tijd
genoeg hadden om te werken aan iets, wat wij als onze hobby
beschouwden. De moeilijkheden zijn pas begonnen, toen de redactie-
leden een na een huwden en buiten Goorbindingen wonen.

Al het werk verzamelde zich na een tweetal jaren op de schouders
van twee of drie dappere voortploegende redactieleden, bijgestaan
door losse medewerkers en nu en dan door oud redactieleden.

Het enthousiasme van diverse van die losse medewerkers begon rond
dezelfde periode enigszins te verslapen, zodat het herhaaldelijk
voorkwam dat 3 of 4 mensen instonden voor al het werk dat nodig
was om een Goorgalm klaar te stomen (d.w.z. berichtjes verzamelen,
schrijven, typen, stencils afdrukken, samenrapen en rondrengen)

Ik kan je verzekeren Jacky, dat het toen het toen heel wat moeilijker
was, dan tijdens de startperiode, toen iedereen zijn werk deed,
en wij maar hoefden te kijken zo samenrapers en rondrengers te vinden.

Toen tenslotte de laatste rotsen ook nog trouwden en buitnen ons dorpje gingen wonen, werd de toestand hopeloos. Toch is dat al meer dan vier jaar geleden. Dat wil zeggen dat wij nog meer dan vier jaar hebben kunnen worstelen tegen alle problemen in, dit vooral dank zij het werk van Walter en Monique, die sedert toen de spil waren, waaromheen Goorgalm draaide. En dat is zo tot vandaag gebleven Jacky, en nu stoppen wij ermee, omdat die toestand niet langer hopeloos, maar onmogelijk geworden is. Dat is de reden waarom jij nu de laatste Goorgalm vasthoudt.

Jij schrijft verder : "Maar in de loop der jaren zijn vele van de eerste medewerkers verdwenen en vervangen door andere meestal jongere mensen, om niets te zeggen van de jonge mensen. Wellicht zal men gedacht hebben dat men door het inbrengen van jong bloed meer leven zou krijgen in Goorgalm maar spijtig genoeg is het tegenovergestelde waar" (einde citaat)

Nogmaals, lees even de redactie-adressen, en toon ons die vele medewerkers die vervangen werden door jonge mensen. Het is steeds ons idee geweest, dat Goorgalm een jong blad moest blijven, geschreven door jonge mensen.

Normaal hadden alle medewerkers van het eerste uur al lang van het toneel moeten verdwenen zijn. Het is slechts omdat wij kost wat kost wilden dat Goorgalm zou blijven voortbestaan, dat mensen uit Merkssem Loenhout en Wuustwezel bleven meewerken aan het Gooreinds soldatenblad. Toen wij enkele maanden geleden een open-deurdag organiseerden in de Focus, kwam er niet iemand opdagen, ook geen jonge mensen. Nu wil ik zeker geen steen werpen naar de Gooreindse jeugd, verre van daar, ik kan alleen maar de conclusie trekken dat bij geen van hen belangstelling bestond om Goorgalm van ons over te nemen, en om er hun eigen soldatenblad van te maken. De "oude" redactie bleef dus zoals ze was. En dat betekende meteen het einde. Het einde kwam er door het jong bloed, maar dan door de afwezigheid ervan.

Een andere zin van jou : "De schuld (voor het verdwijnen van Goorgalm) wordt op de mensen van Gooreind en op de soldaten geschoven....."

Indien je ons kunt tonen waar wij dat ooit schreven Jacky, dan mag je van ons een plint pakken. Echt, ik kan me niet voorstellen dat wij de schuld op een ander zouden schuiven. De vraag is alleen : Is er hier wel iemand schuldig??? Goorgalm is vroeger opgericht (mee door mij - zelf) zonder dat ook maar iemand daar om gevraagd heeft. Dit kunnen alle redactieleden van het eerste uur bevestigen. Wijzelf hebben Goorgalm uitgedacht en gemaakt tot wat het was. En nu verdwijnt ons soldatenblad weer, eveneens zonder dat iemand ernaar gevraagd heeft. De schuld hiervoor ligt nergens. De oorzaak noemden wij hierboven reeds.

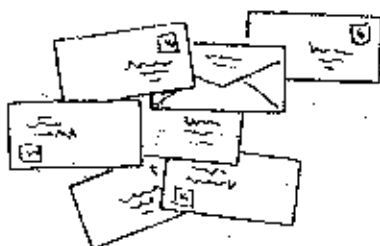
Je spreekt dan verder nog over "moete doen om artikeltjes te verzamelen" en dergelijke dingen meer.

Ik weet niet of je wel goed de situatie begrepen hebt Jacky. Stel je even voor dat jij in Brasschaat, St-Job of Ekeren gaat wonen, en dat je toch moest blijven instaan voor het schrijven van nieuws over Gooreind. Je zou dan waarschijnlijk dezelfde moeilijkheden ondervinden, als deze die wij ondervonden. Je zou voor je nieuws afhankelijk worden van andere mensen die op Gooreind wonen, je zou langzamerhand niet meer weten wie J.V. of P.T. zijn, je zou niet meer weten of er veel of weinig volk op het bal van Vereniging X was enzovoorts, enzo-

voort. Een reporter is in de eerste plaats iemand die "aanwezig" is, op de plaats van het gebeuren. In het geval van Georgalm dient die reporter dus op Gooreind te Wonon zodat hij weet over wie en wat hij schrijft. Woont hij elders, dan mist hij, zelfs al doet hij nog zo z'n best, meer dan de helft van wat hij zou moeten weten. Dat is de realiteit, waarmee wij van nabij kennis maakten. Wij zijn blij met je brief Jacky, dat wil ik nogmaals benadrukken. Niemand van de redactie heeft je ooit kwalijk genomen wat je geschreven hebt. Wij meenden echter oprecht dat we je dit antwoord moesten afdrucken. Jij neemt het ons hopelijk ook niet kwalijk. Ik wens je nog een prettige legerdienst Jacky, en een machtige afzwaai. Hopelijk kom je er ook zonder Georgalm wel doorheen.

Tot wederhoren

T.V.

Soldatennieuws

Jos Van Hordonek vanuit Althenrath

Beste vrienden Georgalmers,

Hier dan een klein berichtje van een dikke bleu. Ik ben sinds 1,5 maand bij het leger. Ik werd opgeroepen op 3 januari en werd in Turnhout binnengeroepen. Daar behoorde ik tot de transit-company. Dus dit wil zeggen, na de eerste week vertrokken we naar Duitsland. Zo belandde ik in Althenrath. Ik werd hier bij het veiligheidspeleton gestoken. Dit is een peleton, bestaande uit 24 man. Deze hebben tot opdracht, het begeleiden en vervoeren van kernwapens. Wij krijgen hier de opleiding van stormfuselier-verkenner, niets anders dan infanterie. De opleiding is wel zwaar, maar het leven hier in de kasern is goed. We komen nu met Paser een volgende keer met verlof. We zijn immers juist terug uit verlof! en ik moet zeggen, "Oost-west, thuis best!"

Ik moet jullie ook bedanken omdat ik zo een mooi geschenk gekregen heb van Georgalm. Ik vind het zeer, zeer spijtig, als Georgalm moet verdwijnen, het was immers het enige blad voor de soldaat dat hij van zijn dorp had. Dit schepte veel nood.

Beste vrienden, ik ga nu slapen, want ik ben moe.
nog vele groeten, Jos.

Dank U wel, Jos, voor dit uitieme briefje. Voor de lezers die misschien rechtstreeks zouden willen trachten een contact te leggen met Jos, volgt hier zijn adres: 75/03076 ST.D.Bij.; Veiligheidspeleton, B.F.S.14, 4090 BSD

Jacky Scheepers vanuit Soest

Beste goorgalmlezers,

Daar dit waarschijnlijk de laatste editie is van ons alom geliefde soldatenbladje "Goorgalm" zal het ook de laatste maal zijn dat U van mij wat nieuws verneemt. Gelukkig voor mij zit er de legerdienst bijna op, zodat ik het voor de rest van mijn dienst wel zal kunnen stellen zonder nieuws vanuit Gooreind. Maar als ik dan denk aan die jongens die pas binnen zijn, of die binnenkort onder de wapens geroepen worden, dan moet ik toch vaststellen dat zij iets zullen missen, nu goorgalm gaat verdwijnen. Welke van U zullen wellicht weten hoe fijn het is wanneer je via het milieublade nieuws ontvangt uit Uw teergeliefde dorpje, vooral dan wanneer je al een week of acht in het verre Duitsland zit zonder dat je in verlof mag komen. Daarom zou ik via goorgalm een oproep willen doen aan al die jongens die reeds soldaat geweest zijn om er toch iets aan te doen om het bestaan van ons soldatenblad in ere te houden. Er zullen er onder U toch wel enkele zijn die de tijd kunnen opbrengen om zich een paar dagen in de week op te offeren om een goorgalm in elkaar te steken.

Ook uit de brieven van enkele lezers kunnen we vaststellen hoe geliefd Goorgalm wel is. Het idee van Louis Simons om de mensen die regelmatig iets in Goorgalm schrijven, de stencils op voorhand te bezorgen, zou reeds veel werk uitsparen voor de redactieleden. Spijtig genoeg is Louis de enige die een mogelijke oplossing voorgesteld heeft. Ik vraag me af, waarom de andere mensen zo passief blijven en zij zelfs niet de moeite doen om eens te schrijven wat zij denken over Goorgalm. Wat Mit en Elvire Verbeuren schrijven moet ik toch een beetje betwijfelen, want met de inbreng van Arlette Van Velthoven, Patrick Govaert en Louis Coolenacerts mogen we toch spreken van een verjonging in het Goorgalmbestuur. Spijtig genoeg heeft hun voorbeeld geen navolging gekregen. Ik zou eens willen vragen of er in de jeugdklub Focus geen mensen zitten die zich zouden willen inspannen om het soldatenbladje toch verder in leven te houden. Zij maken steeds reclame dat ze iets willen doen voor de jeugd van Gooreind, wel, als ze dan eens danken aan de soldaten. Deze jongens hebben veel bijstand nodig tijdens het jaar dat ze van huis weg zijn. Indien Focus zich daar mee bezig zou houden, dan zullen ze kunnen zeggen dat ze werkelijk iets doen voor de jeugd van Gooreind.

Hopelijk zullen mijn laatste drie brieven sommige mensen wakker geschud hebben, zodat er misschien toch hier en daar een bereidwillige ziel gevonden wordt om zich bezig te houden met het voortbestaan van Goorgalm.

Voor de rest dank ik de redactie van Goorgalm voor het regelmatig toezenden van hun blad. Ook dank ik hen voor de geschenken die ik ontvangen heb met nieuwjaar en tijdens de week van de soldaat. Ik dank hen voor al het werk dat zij geleverd hebben ten dienste van onze soldaten. Hiermee ga ik dan mijn briefje beëindigen, want voor de rest weet ik niet veel te vertellen. Dus, beste mensen, dit was

de laatste keer dat U wat nieuws van mij vanuit Soest vernomen hebt. Hopend op betere tijden neem ik nu afscheid en tot volgende week, want dan kom ik weer in verlof,

Jacky.

Jacky, wij danken U voor Uw fijne brief. Wij zijn blij dat er nog mensen zijn, die zoeken naar een oplossing voor het probleem dat het verdwijnen van Georgalm met zich meebringt. Spijtig genoeg stor ons antwoord op Uw vorige brief reeds op stendil, toen we deze brief lazen. U vindt daarin ook onze mening betreffende die "verjonging" waarover U het nu weer hebt. Wij zijn het roerend met U eens, dat het stopzetten van de huidige "Georgalm" niet per sé beduidt dat de Milac-werkingen en het contact met de soldaten finaal een einde neemt. Er zijn trouwens nog verschillende redactieleden die er hetzelfde over denken als U, en die bereid zijn mee te werken aan een nieuw soldatenblad. Met die bedoeling werd indertijd in "Focus" een speciale "open-deur" dag gehouden. Misschien namen onze lezers ons toen niet au sérieux. In alle geval, iedereen kent het resultaat. Ondertussen is er wel wat veranderd. Wij kregen van verscheidene jonge mensen te horen, dat zij bereid zijn aan een Goor-einds soldatenblad mee te werken. Voor onze soldaten schijnt dus alles nog niet verloren te zijn. Wij stellen voor dat er opnieuw een bijeenkomst gehouden wordt (bvb. in Focus), waarop onze uittredende redactieleden met diegenen die willen verder werken + de nieuwkomers eens terdage de zaken kunnen uitpraten. Hopelijk komt er dan een nieuwe Georgalm uit de bus, dikker en interessanter dan hij ooit is geweest. En moest gij toevallig thuis zijn, Jacky, dan verwachten wij U daar natuurlijk ook. Wij zullen U in elk geval op de hoogte houden.
de redactie.

Afzwaaibrief

++++ Met heeft het Vaderland behaagt, hun gewezen
dienaar terug naar zijn haardstede te zenden;

VERBEUREN PETER

Stamnummer 74-26981

Chauffeur Kipwagen Magirus GT

6 Genie Bn 2 cie EGT

SPB 8 4090 BSD

Geboren op 2 mei 1974 te Turnhout in kazerne Blairon met volle geesting en overleden op 26 febr. 1975 te Dellbrück (Dtsl) in kwartier Moorslede.

Erelid van de Verbroedering "Gachot en Politiekamer"

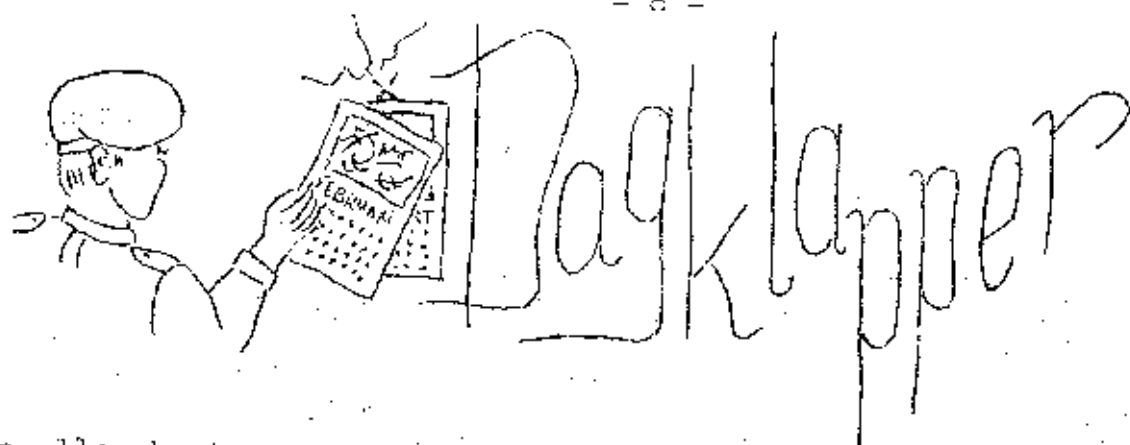
Bestuurslid van de "Langlopersklub"

Ridder in de orde van Niet Uitgevoerde Straffen

Voorzitter van het gezelschap "Kantien en Balaat"

Voorzitter van de maatschappij "Vermaak na 22 uur"

Tot daar dit vroegdevolle overlijdensbericht van piet Peter. Vanwege de starvende redactie nog een hartelijk welkom in het nieuwe burgerleven.

Aan alles komt een einde. Ook aan het opstellen van dagklappers. Na zeven jaar en drie maanden overzicht geven van de gebeurtenissen van Gooreind, staat de dagklapperaar hier voor zijn afscheidsproza. De redactie vond het passend om ter gelegenheid van dit afscheid een herhaling te geven van de plezierigste berichtjes die ooit in Goorgalm verschenen. Hiermee zullen wij dus trachten de maand februari rond te krijgen. Mochten er niet genoeg dagen in deze korte maand zijn, dan maken we er maar bij. Een schrijver kan tenslotte alles. (Dichterlijke overdrijving a.v.d.r.).

zaterdag 1 februari

Op zondag 19 november maakte ons zangkoor, Sinte Cecilia, zijn eerste publiek optreden. Er was een enorme belangstelling, en onder de aanwezigen merkten wij o.a. premier V.d.B., vergezeld van zijn dame en van de vice. De koning stuurde zijn afgevaardigde, baron Jan Jansen die ook de beste gelukwensen van de koningin overmaakte. Er werd op die avond prima gezongen, voorgedragen en gekoldeerd. Ook waren wij aangenaam verrast door de mooie lichtbeelden. Spijtig dat onze dagklapper pas op 1 december begint, anders hadden we er een uitgebreid verslag van gemaakt.

Gesterkt door het succes van die avond wordt er vandaag teer gefeest. Een traditionele "koude schotel" met daarna kaartprijskamp, maar wel een prachtige dansavond met zelfs een "Ontdek de ster"-wedstrijd. De gouden beker wordt weggekaapt door Wall Arno, die slechts nipt wint van de onderpastoor. Deze laatste vertolkt met brio een heimatlied waarvan de tekst integraal verschijnt in ons volgend nummer. Ook de andere kandidaten leveren puike prestaties. Het applaus, dat tussen pot en pint (gratis n.b.) wordt voortgezet duurt tot half drie. Opmerkelijk aan dit alleszins geslaagde feest, is dat de vrouwelijke geestelijkheid van Gooreind zich niet onbetuigd liet op het gebied van de zogenaamde "profane" ofte wereldlijke zaken, maar ook al eens de beentjes strekte voor een dansje.

(Dit was het allereerste berichtje uit de allereerste dagklapper van Goorgalm nummer één. Het dateert van vrijdag 1 december 1967)

zondag 2 februari

Als voorbereiding op de komende verkiezingen komt de voltallige Goorgalmredactie bijeen om het programma samen te stellen en een lijsttrekker aan te duiden. Door langdurig applaus wordt onze voorzitter als geschikte man aangeduid. Hij zal in de volgende dagen met

paard en kar door Gooreind trekken en alle mensen een polloke gaan
ven en als 't oraf kan ook een pintje.

Ons programma : "Georgalm doet het ook" ; "Deze cent is Gooreinds,
vaag er uw voeten niet aan" ; "Hebben is hebben, maar krijgen is de
kunst" ; "Recht door zee, met Gooreind VV" ; en tenslotte "Veel be-
loven en weinig geven doet ne zot in vroege leven".

(1ste jg, nr 1, maandag 25 maart)

maandag 3 februari

Vandaag beginnen enkele onversaagde dapporen en akrobaten aan de
grote kuis in de kerk, want zoals elke woning heeft ook het huis
van God zijn jaarlijkse beurt nodig.

Gewapend met kwispels en wierookvaten, met psalmtakken en wijwa-
terkanons trokken de vrijwilligers en huurlingen ten strijde tegen
het leger spinnen dat zich had klaargehouden om ook dit jaar het ge-
vecht tot de laatste spin vol te houden. Maar ook deze keer was de
strijd voor hen op voorhand verloren. De webben werden vanop alle
mogelijke plaatsen bestookt door sluipschutters gewapend met automa-
tische halve manen. Zelfs toen er nog slechts één oud grijs spinne-
tje overbleef, dat zich ergens in de buurt van St Antonius had ver-
scholen en dat van daaruit onvermoeid riep: "Wij halen het, wij win-
nen", bleven de kuisers op hun hoede. Twee uur aan een stuk werd te-
vergeefs naar het moedige beestje gezocht. Tot wanhoop gedreven ge-
bruikten de onzen tenslotte de grote middelen en richtten hun smeek-
beden tot St Antonius, zingend: "Hoc est carsus, dona nobis spine-
cobus" (Hier is een kaars, geef ons de spin).

Zichtbaar ontroerd door dat grote geloof hief de heilige man zijn
grote linkerteen op en fluisterde op minzame wijze: "Hier is de spin
en vraag et int vervolg mor oep ze goorends".

Omringd door acht rijkswachters werd het diertje in de klaarstaande
celwagen gestopt en geëskorteerd door tien leden van de bereden po-
litie naar de staatsgevangenis in Leuven gebracht. Zover kwam het
echter niet want toen de escorte aan de Bredabaan moest wachten om
een ossespan te laten passeren; wist het beestje door het sleutelgat
te ontsnappen. Ooggetuigen vertelden later dat zij het in de rich-
ting van Wuustwezel hadden zien liften.

(1ste jg, nr 2, 8 april)

dinsdag 4 februari

Wij zagen deze morgen een doodgevone koe op een heel ongewone plaats,
nl. het kruispunt van de Keyserlei en de Frankrijklei.

Vermits het arme dier waarschijnlijk kleurenblind was trok het zonder
boe of ba de Frankrijklei over, dwars door het rode licht. Hierdoor
kwam het echter frontaal in botsing met de gele agent van dienst die
sito presto zijn geschenkenboekje en potlood nam en zei: "Dat kost
u 300 frank madammeke". "Bouh" zei de koe en draaide haar achterste
naar de wetsdienaar, "en 250 frank voor smaad aan de politie". Dit
vond onze koe meer dan welletjes; met een flukse retro zwierde zij
de kepie van de agent naar St Anneke en zette het op een lopen.
"...en 500 frank voor vluchtsmisdrijf" bulderde de wetsdienaar.
De koe was ondertussen reeds op de "victoriaplats" aangeland, waar

ze een driesterren-kontroleur in algemeen beschaafd koeterwaals vroeg: "Beubeuh, beubeuh beuh beuh beubeubeubeuh?" (Meneer, wanneer komt de 64??). Hierop was de controleur verlegen in de richting van de Boerentoren en sprak: "Ik versta geen Frans, maar een beetje verder is de Schelde en daar kunt ge drinken." "Barst" ik bedoel beuh, zei de koe toen, die helcmaal geen dorst had, "en ik wil al niet meer met de 64 mee, die is toch altijd te laat en volgepropt met mensen van Brasschaat".

En met haar staart in een krulletje huppelde ze op de maat van de koekoekswals naar haar tante in de dierentuin.

(1ste jg, nr2 , 9 april)

woensdag 5 februari

Vandaag staat er geen circustent op "het pleintje" maar toch is er ergens een dierentemmer te bewonderen, een rasechte Gooreindse dierentemmer nog wel. Het paard van JP uit de Oude Baan, zenuwachtig omdat het maar geen zomer wil worden, besluit de stormen en regen-vlagen te trotseren en verlaat de ouderlijke woning voor een toeristisch uitje doorheen ons dorp. Peerke G. ook uit de Oude Baan, en ook zenuwachtig wegens het wegblijven van de zon, zoekt vliegensvlug zijn harnas en vizier op en trekt, gewapend met twee stevige armen en een paar hypnotiserende ogen ten strijde tegen het ontsnapte ros. Als een doorwinterde drakendoder stosselt hij op het beest af, doot een pasje achteruit (schijnbeweging waarschijnlijk) en roept dan: "Kocst, of ik loodgieter een pompbak aan uw staart". Hierop duwt hij zijn hand tegen de snuit van het paard, dat als een lammetje blijft staan. Toegejuicht door alle aanwezige geburen, die niet ophouden met zingen "Lang zal hij leven..." levert de held van de dag het paard af aan de eigenaar. Wij namen van de redder van ons dorp een interview af, en stelden hem volgende vraag: "Hoe komt het dat gij het paard zo gemakkelijk in bedwang hield?", waarop hij lichtjes terzijde glimlachend, antwoordde: "Ha, ha, nooit gehoord van een klontje suiker???"

(1ste jg, nr4, 7 juni)

donderdag 7 februari

Wij stuurden een redaktielid mee met de boerinnegilde, die het vandaag weeral aftrapt naar Dourne, waar in de zaal Arena een tentoonstelling wordt gehouden over elektrische huishoudapparaten. Als laatste snuffje wordt er een echtgenoot getoond op 220 volt, die tegen zijn goesting de afwas doet. De elektrische echtgenoot kan de borden nog wel laten kapotvallen...maar niet meer moedwillig. Ook als bedverwarmer schijnt bovengemeld exemplaar erg gegeerd te zijn. Voor zover wij konden vernemen heeft geen enkele Gooreindse vrouw zich laten verleiden door dit moderne snuffje. Thuis krijgen ze immers diezelfde afwas ook gedaan zonder elektriciteit, steeds hun leuze indachtig:

W A S A F M E T U W E V E N T .
T K O S T U G E N E C E N T

vrijdag 8 februari

In verband met de aanstaande aardgas aansluiting (voorzien voor 9 september, verzoekt de afdeling van de gasmaatschappij ons volgend bericht mee te delen :

"De inwoners van Gooreind en omliggende worden verzocht alle Gastons en Gastonnekens (oa den bakker, den brouwer, jongeheer Schrijvers en in 't vervolg "Ton" of "Tonneke" te noemen. Dit om zoveel mogelijk gas te besparen." De advertentiekosten voor deze mededeling, genoeg om een nieuwe "broek" van te kopen, zijn voor rekening van de gasmaatschappij.

(1ste jg, nr 4, 26 juni)

saterdag 9 februari

Een nieuw tijdperk, dit van het aardgas, doet vandaag zijn blijde intrede in Gooreind en Wuustwezel. Fornuizen, verwarmingstoestellen, bierkranen, melkmachines en alles wat maar enigzins iets met gas te maken heeft, mag vandaag niet gebruikt worden.

Voor de brave huismoeders was het een heel kustje om voor manlief 's avonds een geschikt etentje te bereiden. Uit een zeer recente enquête verneemt u wat er die dag zoal gegeten werd:

- 54% : kouwe pla
- 17% : boterhammen met charcuterie en kouwe koffi
- 12% : warm avondmaal elektrisch bereid
- 1% : liefde (vooral bij pasgetrouwde koppels
- 7% : elektrisch bereide wafels
- 9% : stoorde zich niet aan de richtlijnen en kookte op gas.

Wij vernemen zojuist dat, aangezien de overgang op aardgas geen ongelukken heeft veroorzaakt deze ook zal doorgevoerd worden in Brasschaat en andere grootsteden. In een restaurant aan de grans te Wezel spreken men ondertussen al van "Eau gazeuse de terre". Maar daar hebben ze nu altijd al gedacht dat ze het buskruit uitgevonden hebben.

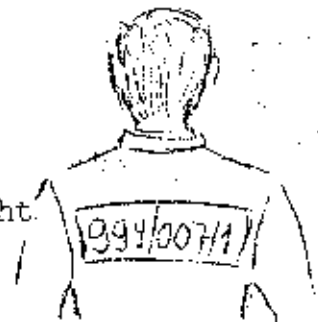
(1ste jg, nr 6, 9 september)

zondag 10 februari

Wij lopen niet zo erg op met de dagbladen waar we iedere morgen in snuffelen, wij houden het liever bij meer hoogstaande maandbladen, maar toch is er vandaag een titeltje dat ons erg opvalt en dat we u niet willen onthouden.

Binnenkort zal iedere zgn "Belg" een nummer krijgen dat hem overal, van de wieg tot in het graf, zal vergezellen. Misschien wel erg praktisch voor de administratie maar wij vinden het toch geen al te verkwikkend uitzicht. Stel u voor: in de dagklapper van 1997 zult u wellicht lezen : "Vandaag kwam het boven het kerkplein tot een botsing tussen de helikopters van de heren nrs 2456.9854 en 4563-000023. Dokter 456034-15 was na 12 sekonden ter plaatse."

Ofwel : "RedaktieId nr 66979-25359-2bis kreeg vandaag in een openba-

re staatsinstelling van Gooreind van een verbolgen ambtenaar nr 2349. 548-67832 te horen dat er twintig centiemun te weinig op de goorgalen geplakt was."

En je kleinkinderen zullen lachen als je vertelt dat je vroeger Charrel of Piet heette. Nee hoor, het lokt ons allemaal niet aan.

(1ste jg, nr 6, 19 september)

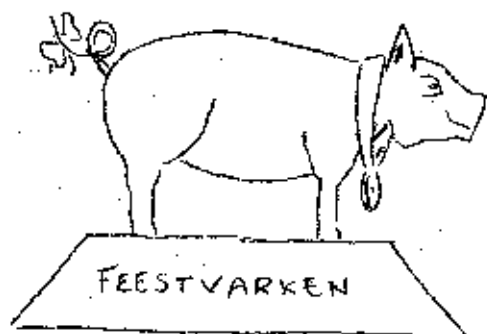
maandag 11 februari

We noteren vandaag de laagste temperatuur van deze winter : -18°C . Bijgevolg menen wij dat iedereen het met ons eens zal zijn als wij zeggen dat het bitter koud is.

(1ste jg, nr 11, 15 februari)

dinsdag 12 februari

Vandaag feest van de varkensbond.

Met varkensbond bedoelen we natuurlijk de leden van de bond van varkenskwekers. Op het menu: varkensstaartsoep, varkenskop met roggebrood, varkensworst met rode kool, varkenskotlet met kroketten en als desert een varkentje in marssepin. Tussen de gangen door werd het wel en wee van de varkens druk besproken en de laatste varkensmop getapt. Toen de deelnemers allemaal zo lui als een varken waren besloten zij het feest stop te zetten en naar huis te gaan. Naar wij vernamen verliep alles deftig en heeft niemand zich als een varken gedragen. Uitgenomen als feestvarken dan...

(1ste jg, nr 11, 18 februari)

woensdag 13 februari

Op een boerderij op Oud Gooreind start vandaag de eerste episode van een bloederig drama in vijf bedrijven, waarvan niets de ijselijke afloop laat vermoeden. Opdat U beter zoudt kunnen volgen geven wij hieronder de opeenvolgende bedrijven:

1ste bedrijf:

In het kraambed ligt een zeug (kinderen niet toegelaten) en brengt daar in een ommezien van tijd 15 roze en kerngesonde biggetjes ter wereld. Groot is de vreugde bij de moeder (de vader bleef afzijdig vermits hij onbekend wenste te blijven en voor soeffleur moest spelen). De pleegouders van de zeug en de overige familieleden delen in de vreugde. Doek dicht.

2de bedrijf:

Moeder zeug komt tot de vaststelling dat zij geen eten heeft voor haar kleintjes. De hongersnood dreigt. --Doek.

3de bedrijf:

En voor één sterven de biggetjes van honger, betreurd door de moeder, en met ontsteltenis gadeslagen door de pleegouders, die de kunstmatige voeding willen aanwenden maar hierin niet slagen omdat kleine varkens, nog minder dan de grote, geen tafelmanieren kunnen aangeleerd worden. Deze episode duurt drie dagen en vormt het hoogtepunt van het drama. -Doek - tranen in de zaal.

4de bedrijf:

Er schieten nog slechts drie biggetjes over, doch twee ervan sterven vandaag. Slechts ééntje is nog in leven gebleven en wordt dagelijks met de beste zorgen omringd en volgepropt met nutricia en betterfood. Er is hoop dat het blijft leven. -Doek - glimlachjes in de zaal.

5de bedrijf:

Dit is zeer kort en bevat slechts enkele woorden van troost voor de achterblijvenden. De tekst werd ontleend aan Guido Gezelle en het slot is even eenvoudig als ontroerend:

God gaf ze ons

God nam ze ons

Hun worsten zijn geprezen.

Doek - applaus - knorrende magen.

Volledigheidshalve voegen we erbij dat deze feiten voorvielen op de boerderij van de heer C.G., en dat deze ons toestemming gaf de lijfelijke waarheid volledig aan de gemeenschap te onthullen.

(2de jg, nr 1, 3 maart)

donderdag 14 februari

Wist u nog dat op zondag 20 juli 1969 Eddy Merckx zijn eerste ronde van Frankrijk won?

Wist u ook nog dat 's anderendaags, dus op maandag 21 juli 1969 de maan voor het eerst bezoek kreeg van aardbewoners?

We wippen dan even verder naar een heel warme dag. Toen werd Ludo VS tijdens een ritje door het dorp tegengehouden door de politiecommissaris van W. Ludo moet zijn identiteitskaart afgeven en mag deze op het politiekantoor terug komen halen zo gauw zijn haar geknipt is.

(folkloristisch bericht, 2de jg, nr 5, 23 juli)

vrijdag 15 februari

De politieagenten van dienst in de omgeving van de Theo Verellenlaan deden op hun patrouilletocht door die straat een niet alledaagse ontdekking. Midden over de Gooreindse boulevard liep een geit (een echte) met de ketting en het stokje nog achter zich aanslepend. Het beestje negeerde alle verkeersreglementen door links van de baan te stappen, geen voorrang te verlenen, niet te vertragen in de bochten over de witte middenstreep te lopen en tenslotte door te parkeren zonder schijf in de blauwe zone. Eerst dachten de agenten dat ze droomden, maar nadat ze mekaar om beurten een forse klap in het gezicht gegeven hadden, en ze tussen de sterren door nog steeds het zich van geen kwaad bewuste beestje zagen voortstappen, moesten ze de wer-

kelijkheid van de situatie wel aanvaarden, en handelend optreden. Dapper stapten de agenten uit hun wagen, en één van hen plaatste zich met de armen wijd uit mekaar vlak voor het dier. Hij werd prompt omvergelopen. De anderen poogden vervolgens de geit tot staan te brengen door ze bij de horens te vatten

(waardoor agent nr 2 wat verder in een weide belandde) en aan de staart te trekken (waardoor agent nr 3 een zo fikse stoot van de achterpoten kreeg dat hij nu nog steeds in het ziekenhuis tussen leven en dood zweeft). Toen tenslotte het hele politiekorps was opgetrommeld kon men met vereende krachten, dank zij een omsingelingstaktiek, op voortreffelijke wijze geloid door GC, van Gooreind afkomstig agent en tevens een abonnee, het beest vangen en ter ondervraging naar het gevang te voeren.

De plaatselijke bevolking moedigde de agenten natuurlijk op de meest hartelijke wijze aan, en nadien werd gezorgd voor een warm applaus.
(2de jg, nr 6, 24 september)

zaterdag 16 februari

Wij vernamen vandaag het enigszins beestachtig verhaal over een vaars. Dit oorspronkelijk lieve beestje, eigendom van de heer JV van de Bredabaan, was waarschijnlijk door de warmte over zijn toeren geraakt (gebeurt wel meer en niet alleen met dieren), en uit de wei gebroken. Het doldrieste dier vond er vervolgens niets beters op dan beschutting te gaan zoeken onder het dak van een huis in aanbouw, waar de muren toevallig juist bezet waren. Voor de niet landbouwers mochten we hier even een korte technische uitleg geven : runderen die in een wei met vers gras gezet worden vertonen, zeker in de lente, gemakkelijk neiging tot diarree (een meer gepast woord schiet me hier helaas niet te binnen) met alle onprettige nevenverschijnselen die cruit voortspruiten. Toevallig vertoende ook onze vaars juist deze nevenverschijnselen. Gekalmeerd in de schaduw van de pas bezette muren, vond ze er niets beters op dan zich ter plaatse te ontlasten (nogmaals mijn ekskuus voor deze triviale taal), maar dan op zulkdanige manier dat muren en plafond weldra door veelkleurige tinten verfraaid waren. Een Picasso had geen betere fresco's kunnen maken. En fresco's waren het inderdaad: diep ingedrongen in het nog natte bezetsel, en naderhand opgedroogd, waren de schilderijen met geen geweld meer van de muur af te krijgen. De eigenaar mag deze troost hebben: hij beschikt nu over een huis dat kan bogen op ekskluzieve, originele en wellicht zeer zeldzame wand-schilderingen.....

(3de jg, nr 4, 24 juni)

zondag 17 februari

Indien alles naar plan verlopen is, dan zal het Sport- en Recreatiecentrum "De Kuik" nu zo ongeveer voltooid zijn. Abonnementen op het zwembad kunnen vanaf volgende maand op het gemeentehuis bekomen worden. Gelieve bij het aanschrijven niet te drummen.

(Dit bericht publiceren wij naar aanleiding van het "plan" van "de kuik" dat wij afdrukten in ons oktobernummer van 1970, zoals de lezer zich misschien nog herinnert, de maand van de gemeenteverkiezingen).

maandag 18 februari

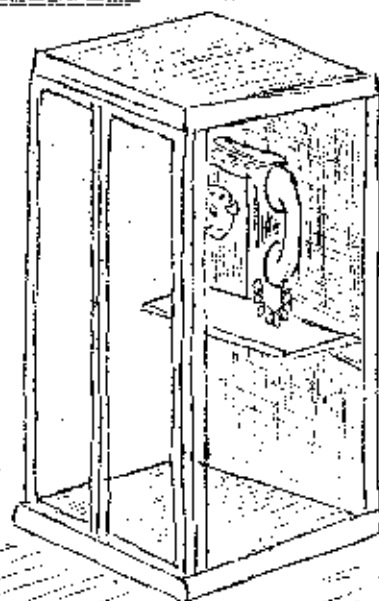
In onze meisjesschool is het vandaag "grootouders-feest". Zo maar eventjes 122 moemoe's en vava's worden er in de bloempjes gezet. (Dat daar een aardig aantal bloemetjes voor nodig zijn hoeven we er eigenlijk niet bij te vertellen, menen we. Toch doen we het voor alle zekerheid maar.) De grootjes worden door onze kinderen vergast op een heerlijke namiddag van spektakel en show. Alle bempa's en bomma's trokken dan ook tevreden naar huis toen om vier uur de bel ging. Het was wel een raar zicht om al de grootouders op een rij, de armen netjes over mekaar uit de schoolpoort te zien komen. Zuster MR verzekerde ons echter dat zij slechts één grootje in de hoek had moeten zetten, dit wegens teveel achterom kijken en babbelen in de rij. Of het hier een grootvader of een grootmoeder betreft werd door de zuster niet nader geprocisceerd, maar wij kunnen dat eigenlijk wel raden.

(3de jg, nr 8, 10 november)

dinsdag 19 februari

Gooreind bezit, zoals gij allen weet, een telefoonkotje. Dit bevindt zich, zoals gij ook allen weet, op het kerkplein. Maar, wat gij misschien nog niet allen weet, is dat ge daar sedert enige tijd gratis ende voor niks kunt telefoneren, naar waar ge ook maar wilt. Wij zouden zo denken dat dit toch wel een interessant berichtje is, en we hopen dan ook dat onze lezers het zich geen tweemaal zullen laten zeggen. Ga allen, voor het te laat is. (Drummen en mekaar afammelen, evenals voorkruipen zijn echter ten strengste verboden. Art. 143bis, par 76 van het strafwetboek.)

(3de jg, nr 8, 20 november)

woensdag 19 februari

Dat televisie een grote invloed heeft bewijst u volgend plezierig bericht. Een brave... schrijft ons: "Op zekere dag was ik met mijn... aan 't winkelen. Plots zag hij een... die wegens de grote... zijn... diep over de... had getrokken en een grote... droeg. De kleine man bleef staan en zei: "Mama, kijk daar,"

(1ste jg, nr 3, 16 februari)

donderdag 20 februari

Vanavond hielden langs de Bredabaan twee stoere rijkswachters 4 oogjes in het zeil. GR, die een beetje te laat pinkte (niet met zijn ogen maar met de richtingaanwijzers van zijn auto) werd prompt door beide wetsdienaars tot stilstand gebracht. Een uur lang werd G onder-vraagd over de theorie van het pinken. De rijkswachters bleken over een onuitputtelijk lijst vragen te beschikken en G zou zowaar onder de druk van de wet bezwijken zijn moest niet onverwachts hulp onder de personen van St Niklaas en Zwarte Piet opgedaagd zijn. De goede heilige die zich eerst grondig omtrent het probleem liet informeren verkondigde daarna het standpunt dat de beste manier om te pinken is: zijn staf naar links of naar rechts zwaaien. De twee gendarmen, die het waagden hiermee te glimlachen werkten zo op het humeur van de Sint dat hij aan Piet het bevel gaf: "In de zak ermee". En hoe de wetsdienaars ook wetteksten aframmelden, waaruit moest blijken dat de Sint een flater beging, de heilige man was onverbiddelijk. Beide gendarmen vlogen met potlood en wetboek de zak in. G kreeg van de Sint een klop op de schouder en een sjokoladen G, en mocht dan verder rijden. De Sint wuifde nog even, sprong toen bij Piet op de ezel, hing de zak crachteraan en reed verder in de richting van de kerk. Dit moge voor alle wetsdienaren een les zijn.

(3de jg, nr 9, 5 december)

vrijdag 21 februari

Elke maand al de goorgalmen ronddragen in ons dorpje heeft van enkele redactieleden ware brievenbussenkenners gemaakt. Dit gaat zelfs zover dat, wanneer er eens een nieuweling mee gaat ronddragen, deze reeds enkele honderden meter op voorhand is ingelicht over het soort brievenbus waar hij de goorgalm zal moeten instoppen. In het kader hiervan overwoog onze redactieraad onlangs om eens een wedstrijd in te richten gaande over onze Gooreindse brievenbussen. Van de mededingers zal vereist worden dat zij een zeer uitgebreide kennis hebben van die Gooreindse brievenbussen. Om de zaak niet oneindig moeilijk te maken tellen de bussen van onze niet-abonnees niet mee. Hierdoor wordt de leerstof met een 25-tal eenheden verkleint.

Wie zal nu aan de wedstrijd mogen deelnemen :

Iedereen behalve mensen die ambtshalve iets met brievenbussen te maken hebben zoals daar zijn : postbodes, brievenbestellers, faktors, postmeesters, postambtenaren eerste rang, postambtenaren 2de rang, postkontrolleurs en de minister van PTT.

De 1ste prijs zal een rode enveloppe zijn.

De 2de prijs een witte briefonslag.

De 3de prijs een postzegel van 0,20 frank.

De 4de prijs een kleeftandje met het adres van Goorgalm crop.

En als laatste prijs is er een gratis, niet gelcid, bezoek aan ons plaatselijk postkantoor.

Eventuele kandidaten, die menen in aanmerking te komen worden dringend verzocht hun kandidatuur in te sturen op een van onze redaktie-adressen en dit voor 1 februari 1991. Gelieve een recente pasfoto bij te voegen.

(3de jg, nr 10, 28 januari)

zaterdag 22 februari

Heel ver van Achterbroek, een beetje dichterbij Gooreind, vertrekken 3 mensen voor een tochtje naar de maan. Onze voorzitter, die ook een ticketje had kwam achter enkele sekonden te laat aan de start, zodat hij de ruimtetrein op een haartje na mistte. Hij diende dan in allerijl met een speciaal raketje achterna geschoten te worden. Deze lancering mislukte echter jammerlijk, zodat onze voorzitter nu nog steeds op z'n eentje in een baan om de aarde cirkelt. Van hieruit geeft hij nu elke dag berichten door over de plaats van de wolkenvelden, de ontwikkelingen van orkanen, en de voorwaartse troepenbewegingen van de Gooreindse soldaten. Zijn terugkeer op aarde wordt verwacht tegen november 1981. Wij houden de lezers op de hoogte.

(3de jg, nr 11, 31 januari)

zondag 23 februari

Men uitgelezen dag om u er even aan te herinneren dat op zondag 27 juni van het jaar 1971 ons dorpje zijn honderdste verjaardag vierde. 't Spreekt vanzelf dat de Goorgalm van toen daar vol van stond.

En even later, op 17 januari 1972 had de plechtige inhuldiging van de gloednieuwe R10 Antwerpen-Breda plaats. Toch ook wel een gebeurtenis die het vermelden waard is. Bedenken wij alleen maar even wat een verandering dit voor het verkeer langs de Bredabaan betekende.

(4de jg, nrs 4 en 9)

maandag 24 februari

De inwoners van Gooreind en omstreken worden deze morgen blij verrast door de postbode (hoe bestaat het?) die hun, naast postmandaten, postchecks, postkaarten, postzegels en dagbladen, ook een omzendbrief van het gemeentebestuur bezorgt. Een zeldzame gebeurtenis; als we althans de tijd van de verkiezingen buiten beschouwing laten.

Na al de moeite, lieve woordjes die de brave burgers een jaartje geleden te lezen kregen was deze brief wel een hele ontnuchtering. Onze nette burgers worden op de vingers getikt omdat ze met de vuilkar te veel vuil meegeven. De plastic zakken zijn steeds maar half gevuld, maar tegen de "pot en pan"-tijd wordt alles wat op een of andere wijze niet meer kan gebruikt worden of kan opgegoten worden, op de stoep gedeponeerd. En dat kan, volgens onze gemeentebestuurders, niet langer met lede ogen aangezien worden.

Wij maken er de Gooreindenaars attent op dat met "pot en pan" enkel volgende zaken mogen meegegeven worden:

- 1) potten (liefst in bruikbare toestand)
- 2) pannen (idem, en liever met steel dan zonder)
- 3) fietskaders (als het kan enkel van "Eddy-Merckx"-fietsen, desnoods zijn ook "Rik Van Looy"-kaders toegelaten.
- 4) kachels en kachelpijpen (gelieve eerst het roest te verwijderen en te zien of de roosters nog in degelijke staat zijn)
- 5) bedde-onderdelen (resorts van het laatste model genieten beslist de voorkeur)
- 6) Alle grote zaken die niet in de zak kunnen, voor zover het de perken niet te buiten gaat.

(Denk eraan dat ook Zwarte Piet eens per jaar rondkomt)

Als speciale opmerking kunnen we nog meedelen dat "lego" flessen ten strengste te mijden zijn. Het gemeentebestuur laat graag herinneren dat altoos niet reglementaire afval in 't vervolg zal blijven liggen waar het ligt. Als de straten dan binnen enkele jaren herschapen zijn in een vuilnisbelt zal de huisvuilophaaldienst definitief afgeschaft worden en zal ook de belasting hierop vervallen. Hopelijk, zo menen de regerende partijen zal dit nog gebeuren voor de volgende verkiezingen.

(4de jg, nr 6, 3 september)

dinsdag 25 februari

De Concordianen laten voor één keer hun blaas- en trommelinstrumenten in de valiezen en trekken er voor een dag op uit. Reeds spoedig na het vertrek overschrijden zij de grens en belanden in ons teergeliefd Nederland. Via Rotterdam en Sciedam bereikten onze reizigers Amsterdam. Vandaar ging de tocht verder over Zaandam, Werkendam en Bilderdam, tot men na enig zoeken in Edam arriveerde in Volendam. Na daar dorst en honger tot staan gebracht te hebben reed de bus langs Uitdam, Nieuwendam en Burgerdam naar Knollendam-Oost. Daar wie A zegt ook B moet zeggen reed men verder langs Obdam en Brabbendam naar Knollendam-West. Door heimwee overweldigd werd dan de terugtocht aangevat en via Monnickdam, Hinderdam en Madurodam bereikte men al spoedig terug de grens en binnen een kwartiertje waren onze Concordianen weer in hun lokaal. Daar worden de instrumenten dan bovengehaald en tot besluit van deze prachtige reis speelden onze blazers en trommelaars de ontroerende "March-les-Dames", pakten toen hun madam en over de makadam trokken zij naar huis.

(5de jg, nr 7, 1 oktober)

woensdag 26 februari

Op 7 januari 1973 bestond Goorgalm vijf jaar. Om dit heuglijke feit te vieren werd een feestmaaltijd gehouden op 20 januari van datzelfde jaar natuurlijk. Daar waren alle radaktieleden en oud-redaktieleden voor een eerste en waarschijnlijk laatste maal broederlijk verenigd rond de dis. Het eerste lustrum van Goorgalm zal de geschiedenis ingaan als het ENIGE lustrum dat onze vereniging ooit kende.

(5de jg, nr 9, 1 en 20 januari)

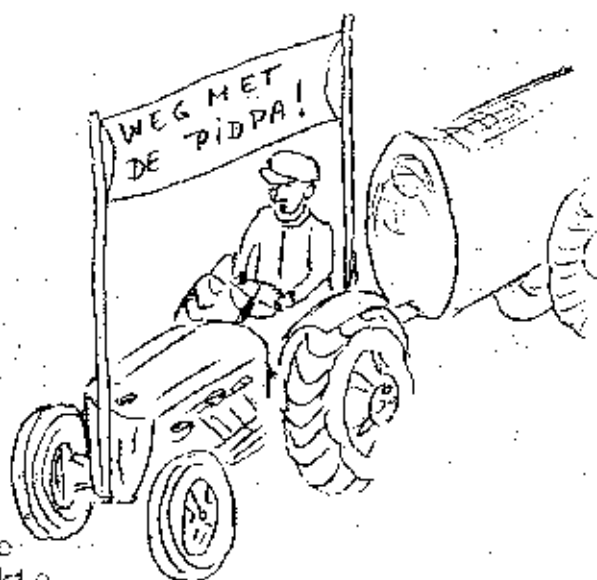
donderdag 27 februari

De slotresolutie van de boerenbetoging tegen de waterwinningsplannen van de PIBPA halen wij uit een omstreden dagklapperartikel.

- 1° De grond van W., inclusief het water, was, is en zal steeds van en voor ons blijven.
- 2° Weliswaar is iedereen vrij, mits inachtneming van de algemene regels van moraal en godde zeden, op deze grond te wateren, doch het tegenovergestelde is formeel verboden.
- 3° Bijgevolg laten wij door niemand, en zeker niet door de Pidpa, op onze kop wateren.
- 4° Het woord Pidpa en alle woorden die erop lijken of met dezelfde letters kunnen gevormd worden, zijn van nu af streng taboe. Wij denken hier speciaal aan de door de plaatselijke bevolking vaak gebruikte termen als : dipap, padip, pidap, pdaip, ipdap, alsmede aan het veelbetekenende doch minder in omloop zijnde "lapdp".
- 5° Het antwoord op de bekende catechismisvraag: "Met welk water moet men dopen?" luidt vanaf vandaag als volgt: "Met alles, uitgezonderd met leidingwater van de Pidpa".
- 6° Om het vorig punt kracht bij te zetten, werd reeds tot de daad overgegaan: zopas is de plaatselijke oudervereniging opnieuw boven de doopvont gehouden (gevuld met gewijd regenwater) en omgedoopt tot "Pro pa, maar contra Pid".
- 7° Wij zullen steeds, en in alle omstandigheden, het hoofd boven water houden.

Dit laatste punt zal o.i. geen moeilijkheden opleveren, zeker niet wanneer de Pidpa haar voornemen uitvoert en het water begint weg te pompen.

(5de jg, nr 10, 11 januari)

[illegible]

Gooreind aan het woord

- nieuws van onze verenigingen -

Muziekschool:

Voor diegenen die van muziek en van musiceren houden kunnen we tenslotte toch goed nieuws brengen: Onze gemeentelijke muziek-scholen start nog deze maand met lessen voor jongens en meisjes van het 4de, 5de en 6de leerjaar.

Vanaf 15 maart zal er voor hen elke zaterdag muziekles zijn van 9.30 u tot 10.30 u 's morgens, in de oude refter van onze jongens-school (ingang Theo Verellenlaan).

Wij hopen op een ruime belangstelling vanwege onze jeugd.

Diegenen die niet in de categorie van de gelukkigen vallen, moeten niet wanhopen. Voor het schooljaar 1975-1976 voorzien wij meerdere klassen, volgens de ouderdom en de muziekkennis van de kandidaat-leerlingen.

))))))o))))(((((

Rusthuis Gooreind:

Zoals het reeds ettelijke jaren de gewoonte is, zal ook dit jaar in ons rusthuis weer een tentoonstelling gehouden worden van eigengemaakte werken van de bejaarden.

Deze tentoonstelling wordt ingericht op zondag 4 mei en zal geopend zijn van 14 tot 19 uur, in het rusthuis, Gasthuisstraat 11.

Bij voorbaat reeds hartelijk dank voor Uw talrijke opkomst.

(((((o))))))

Wij ontvingen ook nog eens een "afscheidsbrief", diemaal van zuster An, vanuit Tielen.

Goede vrienden,

Met enkele woorden maar, wil ook ik U mijn dankbaarheid uitdrukken want 3 jaar lang kreeg ik trouw nog elke maand mijn Wilac-nummer, nadat ik dat lieve Gooreind moest verlaten.

Ik moet het bekennen dat ik het vroeger niet veel las, ja, "ik wist toch wat er instond".

Maar het is pas als je iets mist dat je't beter gaat waarderen. Daarom las ik zo graag al wat ik maar te weten kon komen van dat heerlijke plekje onder die toren!

Ik begrijp dan ook best wel voor U een "vaarwel" betekent. Nu je ook aan den lijve ondervindt dat leven: groeien en uit elkaar groeien is.

Een voorstel kwam ook wel op in mijn geest: je moet toch nog wat doen voor de soldaten!!! Misschien kom je er ook wel toe bvb.

viervmaal per jaar een nummertje klaar te krijgen: een lente-zomer-

herfst en winternummer; een mini-milac of een milac-junior! Bij de pakken mag je toch niet blijven zitten, daar is Gooreind te actief voor en te vindingrijk. Ik ben er zeker van dat je alle vrijkomende krachten zult gebruiken aan al je andere interessante bezigheden. Lang treuren kan je vast niet, want wie zich kan inzetten voor de gemeenschap heeft licht een gevuld programma. Iedereen weet al gauw bij wie men terecht mag... Kop omhoog dus en vooruit kijken! Er zijn nog vele mooie vooruitzichten in Gooreind!

We kunnen alleen nog maar samen dankbaar zijn om de stevige vriendschap en al het mooie dat er groeide uit al Uw inspanningen. Je maakte zoveel mensen een beetje gelukkiger. Je werd er zelf beter en schoner mens mee! Daar mag je echt niet om treuren, dat heeft een blijvende waarde voor U.

Komt U weer tot een initiatief dan reken ook ik weer op Uw vriendelijkheid, want Gooreind blijft mij eeuwig dierbaar!

Ondertussen groot ik U hartelijk en dankbaar
vanuit Tielen,

Zr. An.

(((((((((oooooooo))))))))))

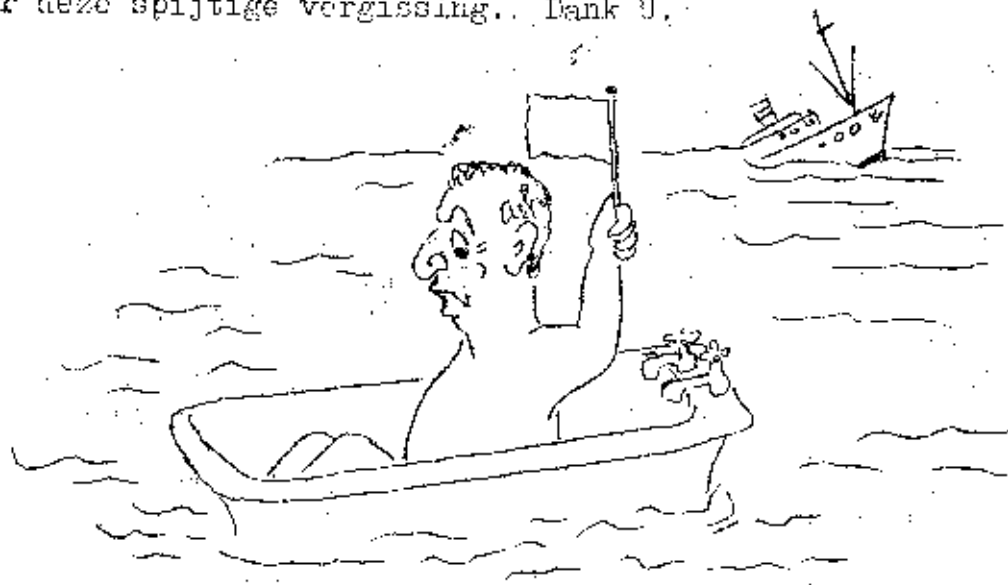
Rechtzetting!!!

Zoals verscheidene "ingewijden" waarschijnlijk reeds hadden opgemerkt hebben wij vorige maand in onze dagklapper één van de spreekwoordelijke kemels geschoten.

In onze dagklapper, op zondag 26 januari, hebben wij U verteld dat op een koffienamiddag voor onze bejaarden doorging in de zaal "Hermano".

Deze gezellige namiddag ging echter niet in zaal Hermano door, maar wel in zaal "Concordia".

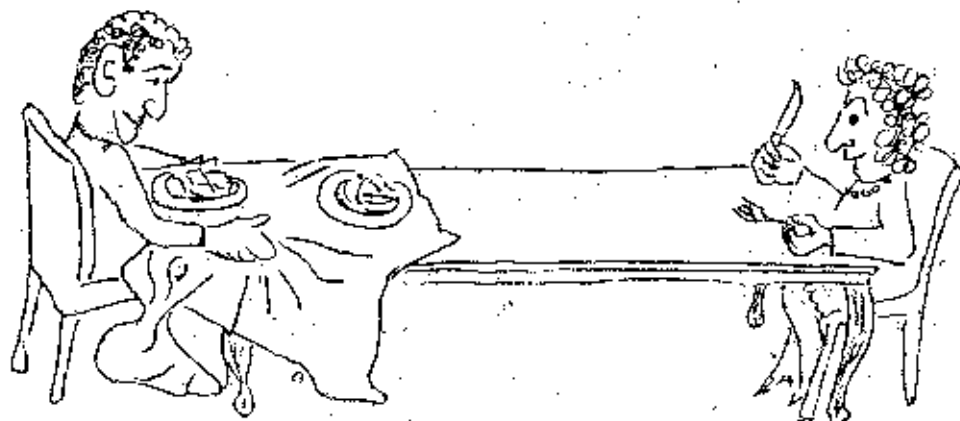
Aanvaard, geachte lezers, onze nederigste verontschuldigingen voor deze spijtige vergissing. Dank U.

onze Kalender

datum	uur	aktiviteit	vereniging	plaats
ma 10/3	19.30	Vergadering gewestplan	Gemeentebestuur	jongensschool
za 15/3	19.30	Socselfeest	harmonie	zaal Concordia
za 15/3	9.30	Muziekles	muziekschool	jongensschool
zo 16/3	9.30	Reserven G.-Wildert	Gooreind VV	voetbalplein
	11.15	Juniors G.-Wildert		
	15.00	Gooreind - Luchtbal		
do 20/3	19.30	Wipschieting	Handboog	Wiro
vr 21/3	20.00	Kaartavond	KWB/KAV	KWB-lokaal
vr 4/4	20.00	Kaartavond	KWB/KAV	KWB-lokaal
zo 6/4	9.30	Scholier.G.-Zw.Leeuw	Gooreind VV	Voetbalplein
zo 27/4		Plechtige Komunie		
do 1/5		Voettocht Kalkt.Guinen	GSK	Vertr.Kerkplein
zo 4/5	14.00	Tentoonst.eigen werk	Bejaardenhuis	Gooreind
zo 4/5		Tornoci Jeugdvoetbal	Gooreind VV	voetbalplein
do 8/5		Eerste Komunie		
zo 11/5	20.00	Show-avond	Bungalowklub	zaal Concordia
za 24/5	19.00	Zeskamp	Ger.Wuustwezel	Voetbalp.WW.
zo 25/5		Turnfeest	GSK	Jongensschool
zo 8/6	14.00	Fedekan-Muziektornooi	Harmonie	Zaal Concordia
za 14/6	15.00	Wielenkoers	Sport & Steun	Gooreind
zo 15/6		Kermis "Dorp"		
za 26/7	15.00	Wielenkoers	Sport & Steun	Gooreind
zo 27/7		Kermis "Steenweg"		
za 11/10	19.30	Muziekfeest	Harmonie	zaal Concordia
za 25/10	19.30	Teerfeest	GSK	zaal Concordia

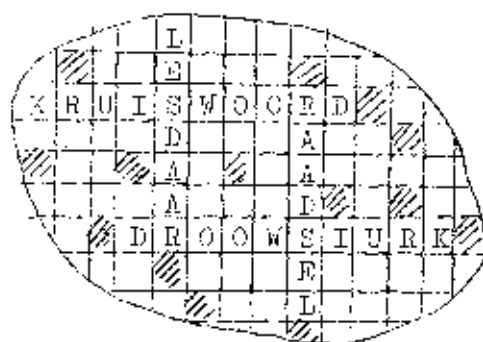
Verige keer hebben we even de sluier gelicht over de enorme afstanden en tijden die in het heelal gebruikelijk zijn.

Het heelal bestaat uit miljarden sterrenstelsels, die ieder op hun beurt uit minstens een honderd miljard sterren bestaan. Wij met onze aarde behoren tot het "Melkwegstelsel". Een dwarse doorsnede van dit stelsel bedraagt zowat honderdduizend lichtjaar. Onze zon ligt op ongeveer 40.000 lichtjaar van het centrum van dit stelsel zodat wij met onze aarde eerder aan de buitenkant van dit stelsel zitten. De sterren aan de andere kant van het stelsel zien wij nu zoals ze er dus honderdduizend jaar geleden uitzagen.

Het stelsel "Koorderkroon" dat dus ook weer uit miljarden sterren bestaat bevindt zich op 619 miljoen lichtjaar van ons. En de laatste jaren ontdekte men verschillende zogenaamde "Quasars" die 8 miljard jaar van ons staan. Vermits we denken dat het heelal zowat 10 miljard jaar oud is, naderen deze quasars dus al dicht bij het ontstaan van het heelal. Deze quasars zijn dus ook veel ouder dan onze aarde zelf.

Met ontzag kijken we op naar de prestaties voor het bereiken van de maan, de foto's van Mars en Venus. Naar de maan gaan is een kwestie van dagen, bij Mars en Venus spreken we reeds van weken of maanden, maar als we nog verder zouden willen dan komen we met een menschenleven niet meer toe. Zelfs al hadden we een raket die even snel kon als het licht (300.000 km/sec , de grootste snelheid gekend tot hiertoe) dan nog hadden we 100.000 jaar nodig om onze buren aan de andere kant van het Melkwegstelsel te bezoeken. Zo ver kennen we nauwelijks de geschiedenis van onze eigen aarde. U ziet dus de betekenis van al dat ruimtegedoe. De lichtsnelheid bereiken kan eenvoudig niet omdat alle gekende materialen reeds lang zouden verbrand zijn door de wrijvingswarmte. Ons leven verlengen is waarschijnlijk ook een utopie. En toch zoeken we verder naar vragen die ons rijzen: vanwaar komt dat grote heelal, waarom is het zo onvoorstelbaar groot, is er nog ander leven op een van die andere biljoenen planeten waarvan wij nu maar alleen het licht zien. We kunnen ons voorlopig enkel overleveren aan de fantasie van TV programma's als Star-trek.

Waarwel, Professor Weetveel.

OPGAVE EN OPLOSSING NR 11

=====

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	T	W	A	A	L	T	/	T	W	A	A	L	T	/	
2	T	I	E	N	/	T	I	E	E	/	T	I	E	N	
3	T	W	E	E	/	T	W	E	E	/	T	W	E	E	
4	S	C	H	E	I	P	E	R	S	/	J	A	C	K	Y
5	V	A	N	/	R	E	N	T	E	R	G	H	E	M	/
6	A	E	R	N	O	U	T	S	/	J	U	L	/	/	/
7	H	O	P	K	E	N	S	/	M	A	R	C	E	L	/
8	K	E	N	I	S	/	/	/	L	E	A	/	/	/	/
9	T	I	L	B	U	R	G	S	/	R	O	N	N	Y	/
10	S	C	H	E	I	P	E	R	S	/	J	A	C	K	Y
11															
12	H	O	P	K	E	K	S	/	W	I	L	L	Y	/	/
13	V	A	N	/	B	E	R	G	E	N	/	/	/	/	/
14	S	I	M	O	N	S	/	L	O	U	I	S	/	/	/
15	A	E	R	N	O	U	T	S	/	J	U	L	/	/	/

HORIZONTAAL

=====

1. Aantal inzendingen opgave nr 10
3. Aantal foutieve inzendingen
5. Winnaar burgersprijs
12. Meest trouwe soldaat tijdens de zeven jaargangen
14. Tweede trouwste burger
15. Derde trouwste burger

Alle mensen vermeld in onze opgave 11 mogen een pocket afhalen bij Walter Aernouts. Aernouts Juliaan en Scheipers Jacky zijn tweemaal winnaar en mogen dus twee pockets in ontvangst nemen. Regel 11 hadden we opengelaten voor Van Dyck Angèle, maar tot hiertoe heeft ze verstek laten gaan voor de tiende opgave, wat bijzonder jammer is, want anders had ze een pocket mogen afhalen.

Nog even de namen van de laatste inzenders. Foutief waren Kenis L. en VandenWeghe M. Juist waren soldaat Scheipers Jacky en de burgers Aernouts J, Cox K, Oerissen P, Hofkens M, Tilburgs K, Van Bergen M, Verbeuren K, Vortouren E en Van Renterghem M.

Tot slot nog een woordje van dank aan allen die ooit aan deze pagina meewerkten door de zeven jaren heen. DIT IS ANHETE IN DE VAN HET ALLE LIEFDE KRUISWOORDRAADSEL VAN ONZE GEORGALMAARWIJ.

OPLOSSING OPGAVE NR 10

=====

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	A	M	B	U	L	A	N	C	E	/	S	P	O	R	T
2	P	A	A	L	/	L	/	O	L	I	M	/	A	K	E
3	O	S	/	T	O	T	R	E	M	P	A	A	L	/	R
4	S	T	U	I	P	/	S	M	E	L	T	E	N	/	E
5	T	/	S	M	A	L	/	I	N	T	/	T	E	/	U
6	E	C	I	A	A	L	/	A	S	B	A	K	/	U	R
7	L	E	/	T	N	L	/	S	E	/	R	A	S	/	A
8	/	D	E	E	N	/	C	A	E	S	A	R	/	L	A
9	R	U	I	M	/	K	A	R	N	E	N	/	R	E	L
10	A	L	E	/	A	/	B	I	/	S	T	R	A	F	/
11	A	D	R	E	S	/	A	S	/	A	/	A	A	/	V
12	M	I	E	R	/	E	R	/	E	M	B	A	E	G	O
13	/	G	N	O	E	/	E	R	E	/	O	F	/	I	R
14	A	/	/	S	N	A	T	E	R	E	N	/	/	E	S
15	L	E	S	/	E	L	/	N	/	S	T	A	A	R	T